

povolivšího dle toho, bylo-li s výkonem exekuce již počato čili nic (§ 45 odst. 2 ex. ř.).

O tom zdali odklad povolití jest čili nic, rozhoduje soud dle svého volného uvážení (§ 44, odst. 2 ex. ř.). I kdyby tedy nastal případ, kdy odklad povolití se může, nelze návrhu příslušnému místa dáti, když v exekuci může býti pokračováno bez nebezpečí nenahraditelné neb jen stěží nahraditelné ujmy pro žadatele.

Odklad trestu.

Výkon trestu rozsudkem trestního soudu uloženého dle předpisu řádu trestního nenastupuje:

1. pokud rozsudek nenabyl právní moci (odklad trestu v širším nevlastním smyslu). Pokud lhůta k podání opravných prostředků běží a jakmile rozsudek byl v odpor vzat řádným opravným prostředkem v čas a osobou oprávněnou podaným, nastává vůbec a v příčině každého druhu trestu odklad již sám sebou (§ 397 tr. ř.). Tak tomu jest zejména, byla-li podána zmáteční stížnosť (§ 284 odst. 3. tr. ř.) nebo odvolání z rozsudku sborového soudu I. instance, v tomto druhém případě však jen tehda, směřuje-li odvolání proti způsobu trestu nebo jestliže obžalovaný, jenž stěžuje si proti výměře trestu na svobodě, sám neprohlásí, že prozatím trest nastoupiti jest ochoten (§ 294 odst. 1 tr. ř.). Rovněž odvolání z rozsudku okresního soudu má účinek odkladací, avšak obžalovaný může, směřuje-li jeho resp. žalobcovo odvolání toliko proti výměře trestu na svobodě, trest zatím nastoupiti (§ 466 odst. 4 a 6 tr. ř.). Byl-li opravný prostředek podán ve prospěch uvězněného obžalovaného od osob, jež proti jeho vůli k tomu oprávněny nejsou (manžel, příbuzní v linii vzestupující a sestupující, opatrovník a státní zástupce § 282 tr. ř.), nebo je-li pochybno, zdali uvězněný obžalovaný s podáním opravného prostředku obhajcem souhlasí, má obžalovaný o tom býti zpraven a poučen, že se tím odklad trestu způsobuje (§ 397 tr. ř.). Doba strávená ve vazbě od prohlášení rozsudku, I. stolice v tomto případě veďte se v uložený trest na svobodě jen tenkrát, když opravný prostředek alespoň částečně s úspěchem se potkal. Byl-li však odklad trestu způsoben tím, že rozsudek byl v odpor vzat od osob, jež oprávněny jsou tak učiniti i proti vůli obžalovaného (rodiče a poručník nezletilcův, § 282 tr. ř.), včítá se zmíněná doba v každém případě v dobu trestu (§ 400). Nebyl-li opravný prostředek ve lhůtě zákonné podán, nastupuje odklad trestu jenom tenkrát, když bylo soudem povoleno vrácení ku stavu předešlému, avšak soud jest oprávněn ještě před rozhodnutím o příslušné žádosti odklad výkonu trestu naříditi, uzná-li tak dle okolností případu za přiměřené (§ 364, posl. odst. tr. ř.). Mimořádný opravný prostředek obnovy řízení ve prospěch odsouzeného zásadně výkon trestu nezastavuje. Soud, jenž rozhoduje o žádosti za obnovu, slyšev žalobce, může však výkon trestu zastaviti, tudíž také odklad trestu ještě nenastoupeného povolití.

Byla-li obnova pravoplatně povolena, nastupuje odklad trestu ještě nenastoupeného ihned (§ 361 tr. ř.). Nařídí-li kasační dvůr obnovu cestou mimořádnou (§ 361 tr. ř.), má též rozhodnouti o stavení výkonu trestu resp. o odkladu trestu ještě snad nenastoupeného. Podáním žádosti za milosť se trest neodkládá (§ 411 tr. ř.). V řízení přestupkovém může však soud, byla-li podána žádost za prominutí [nebo zmírnění trestu ještě před jeho nastoupením a opírá-li se o závažné důvody, jež nastaly teprve

po vynesení rozsudku, povolití odklad trestu, jestliže by jinak účel žádosti zcela nebo z části byl zmařen (§ 482 odst. 2 tr. ř.).

2. Rovněž nastává odklad trestu nehledíc k právní moci rozsudku, stojí-li výkonu trestu v cestě překážky nebo byl-li odklad výkonu soudem povolen (odklad trestu v užším, vlastním smyslu):

a) Zásadně každý pravoplatný rozsudek trestní má býti bez prodlení vykonán, pokud výkonu zákonná překážka v cestě nestojí (§ 397 tr. ř.). Takovými překážkami jsou duševní choroba nebo těžká nemoc tělesná toho, kdo odsouzen byl k trestu smrti nebo vězení a těhotenství odsouzené. V těchto případech odloží se výkon trestu, až stav tento přestane; jen tenkrát může trest na svobodě oproti osobě těhotné býti vykonán, jestliže vazba až do jejího slehnutí by byla přísnější než trest přisouzený (§ 398 tr. ř.). Rovněž, byl-li odsouzený povolán ke službě činné a nejde-li o trest delší 6 měsíců, odloží se k žádosti příslušného úřadu vojenského výkon trestu. (§ 401 odst. 2 tr. ř.)

Zvláštní překážku výkonu trestu může tvořiti t. zv. řízení o vyloučení nebo výhradě trestného skutku dle ř. tr. (§§ 57, 263, 320 a 321 tr. ř.). Byla-li totiž věc trestní ze souvislosti s jinými vyloučena a žalobci vyhrazeno zvláštní stíhání skutku vyloučeného, a byl-li v ostatních věcech rozsudek vyneseno, může sborový soud, jestliže žalobce výhrady této užije, výkon rozsudku odložit až do rozhodnutí o nové obžalobě. Odklad takový sborový soud naříditi musí, je-li na vyloučený skutek stanoven trest smrti (§ 264 tr. ř.). Jelikož tento trest dle § 50 tr. ř. nesmí býti zstřen, nutno vyčkati výsledku vyhrazeného stíhání (roz. kas. dv. ze dne 18. ledna 1876 č. 12535, Manzova sb. č. 96). Správně rozhodl také kas. dv. nál. ze dne 29. července 1891 č. 8799, časop. »Ger. Halle«, č. 3 z r. 1892, že zmíněné řízení o vyloučení vztahuje se i na případ § 332 tr. ř. Dle tohoto předpisu může sborový soud jednomyslným úsudkem uznati, že porotci při výroku o vině ve věci hlavní se zmýlili a tudíž že rozhodnutí až do nejbližšího zasedání poroty se má odložit a věc jinému porotnímu soudu odkázati jest. Týká-li se tedy tento výrok toliko některého z činů obžaloby, budiž tento vyloučen a žalobci zvláštní stíhání jeho vyhrazeno, v příčině ostatních bodů obžaloby se však rozsudek vynese. Z tohoto vyloučení plyne pak též eventuelní nutnost s výkonem trestu až do rozhodnutí o věci vyloučené vyčkati. Ve všech těchto případech způsobuje tedy vyloučení pro obžalovaného následkem svého reflexního účinku odklad trestu.

b) Z důvodů slušnosti dovoluje dále zákon (§ 401 tr. ř.), aby výkon trestu na svobodě nepřesahujícího 6 měsíců na krátký čas byl odložen, jestliže by jeho okamžitým nastoupením odsouzený ve svém výdělku nebo nevinná rodina jeho ve své existenci byla ohrožena a není-li se útěku jeho obávati. Takový odklad trestu může povolití sborový soud I. stolice ve shromáždění 4 soudců, z nichž jeden předsedá, slyšev prve státního zástupce na dobu nejvýše 6 týdnů. Na tutéž dobu může též okresní soud při přestupcích odklad trestu povolití. Odklad na dobu delší může ve všech případech z důvodů zvláště závažných uděliti toliko sborový soud I. stolice. Žádost, jež podává se u soudu I. stolice, může však tento soud nepodá-li návrh na vyhovění, ihned odmítnouti. Proti dotýčným rozhodnutím nemá opravný prostředek vůbec průchodu.

Osnova nového trestního zákona (§ 26 vládní předl., § 24 návrhu výb.) uvádí v naše zákonodárství odklad trestu, jenž za jistých podmínek má za následek prominutí trestu (podmíněné odsouzení, *condemnation conditionelle*). Tato instituce, jejíž oprávněnost v literatuře se všeobecně uznává a jež nejprve v Belgii ve skutek byla uvedena, prýští z úvahy, že krátkodobé tresty na svobodě bezvýsledny ano pro ty, kdo poprvé byli odsouzeni, zhoubný jsou. Proto pojato v návrh nového tr. zák. ustanovení, že soud v případech zvláštních ohledů hodných odklad výkonu trestu na svobodě 3 měsíce nepřesahujícího vysloviti může s tím účinkem, že trest má se pokládati za odpykaný, jestliže odsouzený v době, kterou soud zároveň stanoví (1 až 2 roky od právní platnosti rozsudku) zločinu nebo přečinu se nedopustí. Jelikož instituce tato, jak přirozeno, na zřeteli má toliko osoby toho hodné, od nichž polepšení očekávati lze, nesmí takový odklad povolen býti osobám, které tuzemským soudem již pro zločin nebo přečin k trestu na svobodě byly odsouzeny, nebo proti nimž byla rozsudkem vyslovena újma na právech občanských, přípustnost policejního dozoru nebo odevzdání do donucovací pracovny, vyhostění, zstřžení trestu na svobodě nebo záповeď zúmyslně zneužitého povolání, jakož i (vzhledem k snadnějšímu dozoru) osobám takovým, jichž bydliště zjištěno nebylo. Nároků na náhradu škody, peněžitých trestů, pokut a výkonu trestů vedlejších se odklad tento netýká. Odklad trestu musí býti vyhlášen při vynesení rozsudku; žalobci přísluší pak právo stížnosti. Po uplynutí stanovené doby má soud II. stolice naříditi buď zánik trestu nebo jeho výkon. I proti těmto rozhodnutím mohou si strany stěžovati (čl. XL. úvoz. zák.).

Odložení dítěte.

I. Pojem. Zločinu toho dopouští se ten, kdo dítě ve věku, kdy toto ještě samo není s to ku záchraně svého života pomoci si zjednat, odloží, aby je v nebezpečí smrti vydal, neb zachránění jeho jen náhodě zůstavi (§ 149 tr. z.). Dokonán je zločin tím, jakmile se pachatel od místa, kde dítě zanechal, počne vzdalovati (roz. kas. dv. ze dne 20. října 1883 sb. č. 577).

II. Trest. Trest zločinu tohoto stupňuje se dle velikosti nebezpečí, kterému dítě odložením bylo vydáno. Bylo-li dítě odloženo na místě odlehlém, obyčejně nenavštěvovaném neb za takových okolností, že brzké jeho objevení a zachránění nebylo snadno možným, potrestán budiž čin ten těžkým žalářem od 1 do 5 let, a nastala-li z toho smrt dítěte, těžkým žalářem od 5 do 10 let. Bylo-li však dítě odloženo na místě pravidelně navštěvovaném a způsobem takovým, že jeho brzké objevení a zachránění důvodně se mohlo očekávati, jest vyměřiti trest žaláře mezi 6 měs. a 1 rokem, nastala-li smrt dítěte, mezi 1—5 roky (§§ 150, 151 tr. z.).

Stejná ustanovení obsahuje voj. tr. z. (§§ 428—430) a trest. zák. pro Bosnu a Hercegovinu (§§ 225—227).

III. Dle osnovy nového trestního zákona jest předmětem odložení nejen dítě, nýbrž i každá osoba, jež pomoci postrádá a čin tento páše netoliko ten, jenž osobu bez pomoci jsoucí nebezpečí vydá, nýbrž i ten, kdo maje osobu tuto opatrovati, přechovati, dopraviti nebo k sobě přijati, ji bez pomoci zanechá a opustí. Čin tento trestati jest jako přečin vězením od 1 měsíce do 5 let, byl-li ale spáchán vlastními rodiči na jich dítěti, vězením od 3 měsíců do 5 let. Bylo-li činem tím způsobeno těžké